

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CARAȘ-SEVERIN
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 3312/1/2020

ÎNCHEIERE
Ședința publică din 11 iulie 2024

PREȘEDINTE : POPESCU IOAN
GREFIER : BÂTEA LILIANA

S-a luat în examinare cererea formulată de inculpata Jivan Luminița Maria, referitoare la constatarea nelegalității probelor administrate, în cauza penală, privind pe inculpații Jivan Luminița Maria, trimisă în judecată, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței ori autorității unei persoane care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută de art. 13 din Legea nr.78/2000, și Armașu Paul Valentin, trimis în judecată, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea influenței ori autorității unei persoane care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, cu privire la care a fost trimisă în judecată inculpata Jivan Luminița-Maria, faptă prevăzută de art.48 al. 1 Cod penal, raportat la art.13 din Legea nr.78/2000.

La apelul nominal făcut în ședința publică, s-a constatat lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, se constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 04.07.2024, prin care s-a dispus amânarea deliberării și pronunțării asupra cererii formulate de inculpata Jivan Luminița Maria, referitoare la constatarea nelegalității probelor, ce face integrantă din prezenta încheiere.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cererii formulate de inculpata Jivan Luminița Maria, referitoare la constatarea nelegalității probelor administrate, constată:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara, emis la data de 09.12.2020, în dosarul nr. 137/P/2019, au fost trimiși în judecată, în stare de libertate, inculpații:

- JIVAN LUMINIȚA-MARIA, pentru comiterea infracțiunii de folosire a influenței ori autorității unei persoane care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000;

- ARMAȘU PAUL VALENTIN, pentru comiterea infracțiunii de complicitate la folosirea influenței ori autorității unei persoane care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, cu privire la care este cercetată suspecta Jivan Luminița-Maria, faptă prevăzută de art.48 Cod penal raportat la art.13 din Legea nr.78/2000.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 06.12.2020, sub nr.3312/1/2020.

Prin încheierea nr. 104 din 19.02.2021, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală a admis excepția necompetenței materiale după calitatea persoanei, invocată din oficiu, și a dispus trimiterea cauzei, spre competentă soluționare, la Tribunalul Caraș-Severin, constatându-se pierderea calității de deputat a inculpatei Jivan Luminița Maria, înainte de citirea actului de sesizare a instanței și de începerea judecării.

Astfel, dosarul a fost înregistrat pe rolul Tribunalului Caraș-Severin, la data de 10.03.2021, când a fost reluată procedura camerei preliminare.

Astfel, prin actul de sesizare al instanței, s-a reținut în fapt, în esență, că inculpata Jivan Luminița Maria, în calitate de președinte al organizației județene a unui partid politic la data faptelor, a promis inculpatului Armașu Paul Valentin, în calitate de ofertant în cadrul unei proceduri de achiziții publice de lucrări, să-l determine pe primarul orașului Moldova Nouă - Torma Adrian Constantin (denunțator în cauză) să-i atribuie contractul societăților controlate de inculpatul Armașu Paul Valentin, folosindu-se de funcția deținută, de faptul că a contribuit la asigurarea finanțării lucrării și de ascendentul avut asupra denunțatorului datorită acestei situații. Totodată președinta P.S.D. Caraș-Severin i-a solicitat denunțatorului să se întâlnească cu suspectul pentru a stabili în concret modalitatea în care contractul urma să fie atribuit asocierii de societăți controlate de acesta. Această promisiune a inculpatei Jivan Luminița-Maria a fost făcută în considerarea faptului că inculpatul Armașu Paul Valentin se obliga să ofere sume de bani organizației locale a P.S.D. Caraș-Severin reprezentată de președinta organizației - Jivan Luminița-Maria, care are și calitatea de deputat, pentru ca în schimb să-i fie atribuit contractul de achiziție publică menționat, respectiv ca același inculpat să finanțeze campanii locale de presă favorabile partidului politic condus de inculpata Jivan.

Ulterior solicitării președintei P.S.D. Caraș-Severin, denunțatorul s-a întâlnit cu inculpatul Armașu Paul-Valentin la restaurantul Motif din Reșița, unde Armașu Paul Valentin a adus în discuție modalitatea de atribuire a contractului de modernizare drumuri, comunicând cu denunțatorul într-o modalitate pe deplin conspirată, temându-se de eventualitatea ca discuțiile să fie înregistrate. Concret, Armașu Paul Valentin a notat pe bucăți de hârtie ceea ce voia să-i transmită denunțatorului, iar după citirea de către acesta din urmă a mesajelor scrise, hârtiile erau bătute în buzunar de către suspect.

Ceea ce Armașu Paul Valentin i-a comunicat în acest mod conspirat denunțatorului Torma Adrian era că va trebui să angajeze în calitate de consultant extern în cadrul procedurii de achiziție publică pe Florea Daniela, care va „dirija” și va „gestiona” în așa fel procedura de atribuire, încât societățile comerciale controlate de către omul de afaceri să câștige licitația. Tot în acea împrejurare Armașu Paul Valentin i-a dat denunțatorului numărul de telefon al persoanei pe care urma să o angajeze în cadrul procedurii, respectiv Florea Daniela, pe care denunțatorul a și contactat-o în perioada următoare și a încheiat în numele U.A.T. oraș Moldova Nouă un contract de prestări servicii cu S.C. „Danov Integral Assist” S.R.L., societate administrată de Florea Daniela, obiectul contractului fiind „servicii de expert cooptat – tehnic și financiar pe lângă comisia de evaluare a ofertelor pentru achiziționarea de Servicii de proiectare, asistență tehnică și execuție lucrări pentru obiectivul Reabilitare și modernizare străzi în orașul Moldova Nouă”.

În cadrul procedurii de licitație organizată pentru atribuirea contractului de achiziție publică privind Reabilitare și modernizare străzi în orașul Moldova Nouă cu o valoare estimată de 19.651.239,65 lei deschisă prin publicarea anunțului pe S.I.C.A.P. (fostul S.E.A.P.) din data de 07.11.2019 s-au depus două oferte de către asocieria SC AS West Invest Buildings SRL (lider) – SC AMM Construct 2015 SRL – SC Evo Line Creation SRL și respectiv de către asocieria SC Cavadini Construct SRL (lider), SC Tehno Edil AMF SRL – SC Presconstruct Oaș SRL.

Ulterior, la data de 22.01.2020, între denunțator și Florea Daniela a avut loc o întâlnire la Primăria Orașului Moldova Nouă ocazie cu care denunțatorul i-a precizat că nu mai este sigur pe

finanțarea lucrării de la F.D.I. și că nu are încredere că ofertanții, în cazul în care ar câștiga, sunt capabili să efectueze lucrarea și că nu este dispus ca în numele orașului să ia un credit bancar pentru asigurarea refinanțării lucrării fără garanții solide din partea lui Armașu Paul-Valentin că poate să facă lucrarea. Totodată denunțatorul a mai întrebat-o dacă ambii ofertanți sunt controlați de Armașu Paul-Valentin sau doar unul dintre ei.

Aceasta i-a precizat că asocieria din care face parte SC AS West Invest Buildings SRL este de fapt controlată printr-o persoană interpusă de către Armașu Valentin și că acesta intenționează după câștigarea licitației să subcontracteze lucrarea altei firme indicându-i denunțatorului și numele posibilului subcontractant. De asemenea experta Florea Daniela i-a mai spus denunțatorului că îi va transmite lui Armașu Paul-Valentin să vină să vorbească despre aceste aspecte cu el dându-i de înțeles totodată că discută și cu Luminița Jivan despre aceste aspecte.

În fața judecătorului de cameră preliminară al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au formulat cereri și excepții de către inculpații Jivan Luminița Maria și Armașu Paul Valentin, cereri de au fost reiterate în fața judecătorului de cameră preliminară al Tribunalului Caraș-Severin.

Prin încheierea din 15.11.2021, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Caraș-Severin a admis, în parte, cererile și excepțiile formulate de inculpații Jivan Luminița Maria și Armașu Paul Valentin.

În temeiul art. 345 Cod procedură penală, raportat la art. 102 alin. 2-4 Cod procedură penală, a dispus excluderea, din materialul probator, de la dosarul de urmărire penală, a următoarelor probe:

- probele obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, nr. 18/UP, nr. 19/UP, nr. 20/UP din 23.01.2020, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a punerii în executare a încheierii penale nr. 4 din 23.01.2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 233/1/2020, și cele obținute ca urmare a punerii în executare a Ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara;

- probele obținute din dosarul de urmărire penală nr. 79/D/P/2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Caraș-Severin, respectiv din procesul verbal de percheziție informatică din 11.03.2020 și de pe HD WESTERN DIGITAL SN WXC1A98A06TY.

A respins toate celelalte cereri și excepții formulate de către inculpați.

În baza art. 345 alin 3 Cod procedură penală, a dispus comunicarea încheierii motivate Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara, pentru a preciza, în termen de 5 zile, dacă menține dispoziția de trimitere în judecată a inculpaților sau solicită restituirea cauzei.

Termenul de judecată pentru debaterile prevăzute prin art. 364 Cod procedură penală, s-a stabilit după formularea răspunsului de către Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

În termenul legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara a înaintat, la dosarul cauzei adresa nr. 137/P/2019 din 24.11.2021, însoțită de Ordonanța cu același număr din 24.11.2021, prin care s-a comunicat instanței că se menține dispoziția de trimitere în judecată față de cei doi inculpați.

Prin încheierea penală nr. 146 din 20.12.2021, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Caraș-Severin, în baza art. 36 coroborat cu art. 41 Cod procedură penală, a constatat că instanța de judecată este competentă să judece cauza cu care a fost investită.

A constatat că, prin încheierea din 15.11.2021, ce face parte integrantă din prezenta cauză, s-a dispus, ca urmare a admiterii, în parte, a cererilor și excepțiilor, formulate de inculpații Jivan Luminița Maria și Armașu Paul Valentin, în temeiul art. 345 Cod procedură

penală, raportat la art. 102 alin. 2-4 Cod procedură penală, excluderea, din materialul probator de la dosarul de urmărire penală, a următoarelor probe:

- probele obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, nr. 18/UP, nr. 19/UP, nr. 20/UP din 23.01.2020, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a punerii în executare a Încheierii penale nr. 4 din 23.01.2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 233/1/2020, și cele obținute ca urmare a punerii în executare a Ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara;

- probele obținute din dosarul de urmărire penală nr. 79/D/P/2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Caraș-Severin, respectiv din procesul verbal de percheziție informatică din 11.03.2020 și de pe HD WESTERN DIGITAL SN WXC1A98A06TY.

În baza art. 346 alin. 4 Cod procedură penală, a dispus începerea judecării, termenul de judecată fiind stabilit după rămânerea definitivă a încheierii.

Împotriva acestei încheieri, au declarat contestație inculpata Jivan Luminița-Maria și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

Prin decizia penală nr. 62/CO/CP din 10.03.2022, completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara, în baza art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, raportat la art. 347 Cod procedură penală, a respins contestația formulată de inculpata Jivan Luminița Maria, împotriva încheierii penale din data 15.11.2021 și a încheierii penale nr. 146 din data de 20.12.2021, pronunțate de Tribunalul Caraș-Severin, în dosarul nr. 3312/115/2020/al, ca nefondată.

În temeiul art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, raportat la art. 347 Cod procedură penală, a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara, împotriva aceluiași încheieri, a desființat, parțial, încheierile atacate și, rejudecând, în baza art. 347 alin. 3 Cod procedură penală, raportat la art. 345 alin. 1 Cod procedură penală, a respins, ca neîntemeiate, cererile și excepțiile formulate de inculpații Jivan Luminița Maria și Armașu Paul Valentin, cu privire la excluderea probelor obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, nr. 18/UP, nr. 19/UP, nr.20/UP din data de 23.01.2020, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în dosar nr. 233/1/2020, și cele obținute ca urmare a punerii în executare a Ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din date de 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara.

În temeiul art. 346 alin. 2 Cod procedură penală, a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul nr. 137/P/2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara, cu excepția probelor obținute din dosarul de urmărire penală nr. 79/D/P/2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Timișoara, respectiv din procesul verbal de percheziție informatică din data de 11.03.2020 și de pe hard disk-ul HD WESTERN DIGITAL SN WXCIA98A06TY, înlăturate prin încheierea din data de 15.11.2021, privind pe inculpații Jivan Luminița Maria și Armașu Paul Valentin, menținând în rest încheierile atacate.

Astfel, s-a stabilit termen de judecată pe fond și s-a dispus citarea inculpaților.

În faza de judecată, la data de 14.03.2024, inculpata Jivan Luminița Maria, prin apărător ales Maldea Nicușor, a formulat, în temeiul art. 102 alin. 2, 3 și 4 Cod Procedură Penală și în considerarea Deciziei nr. 64/02.10.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cerere de constatarea nelegalității administrării următoarelor:

-probele obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, nr. 18/UP, nr. 19/UP, nr. 20/UP din 23.01.2020, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a punerii în executare a încheierii penale nr. 4 din 23.01.2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție Secția Penală, în dosarul nr. 233/1/2020, și cele obținute ca urmare a punerii în executare a Ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara.

În fapt, prin ordonanța din data de 21.01.2020, dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, procurorul, care a instrumentat urmărirea penală, a invocat prevederile art. 148 și 150 Cod Procedură Penală, dispunând autorizarea martorului denunțator Torma Constantin Adrian ca și colaborator, pe o durată de 60 de zile, în perioada 22.01.2020-21.03.2020, pentru a participa autorizat la următoarele activități:

-să culeagă date și informații, să poarte discuții și să procure înscrisuri care să aibă ca scop probarea activității infracționale sesizate precum și a persoanelor implicate;

-să participe la discuții privind modalitățile frauduloase utilizate pentru denaturarea procedurilor de achiziție publică în vederea favorizării societății comerciale controlate de către omul de afaceri menționat (Armașu Paul Valentin - subl.n.); remiterea de bani, servicii sau alte valori; motivul și contextul remiterii banilor, serviciilor sau a altor valori cu numiții Jivan Luminița Maria, Armașu Paul Valentin, precum și cu alte persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali ai foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări; să primească aceste sume de bani, valori date de către persoanele între care s-a stabilit activitatea infracțională în mod direct sau prin persoane interpușe pentru a fi remise mai departe reprezentanților locali/județeni ai formațiunii politice la care se face referire în denunț.

Se solicită să se constate că niciieri în ordonanța din 21.01.2020 de atribuire a calității de colaborator și abilitatea denunțatorului de a participa la „discuții” procurorul nu precizează că l-a abilitat pe acesta să facă înregistrări audio-video.

Obligația prevăzută de art. 148 alin. 10 care face trimitere la art. 148 alin. 2 lit. a din Codul de procedură penală („indicarea activităților pe care colaboratorul este autorizat să le desfășoare”) a fost limitată de procuror la abilitarea colaboratorului să culeagă date și informații, să poarte discuții și să procure înscrisuri care să aibă ca scop probarea activității infracționale sesizate, precum și a persoanelor implicate, nicidecum la implicarea în activități de înregistrare audio-video, astfel că cele precizate în mod expres și limitativ au fost nesocotite.

Prin ordonanța provizorie din data de 22.01.2020, dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, procurorul, care a instrumentat urmărirea penală, a dispus autorizarea, pe o durată de 48 de ore, de la data de 22.01.2020 ora 10.30 până la data de 24.01.2020 ora 10.30, a măsurilor de supraveghere tehnică constând în supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Florea Daniela și Torma Constantin Adrian precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali ai foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări.

Prin încheierea nr. 4 pronunțată în data de 23.01.2020, în dosarul nr. 233/1/2020, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul ÎCCJ - Secția Penală a fost confirmată ordonanța provizorie din data de 22.01.2020, dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, mai sus menționată, și au fost autorizate, pe o perioadă de 30 de zile, următoarele măsuri de supraveghere tehnică:

- interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de numiții Jivan Luminița Maria, Florea Daniela și Armașu Paul Valentin prin telefon de la posturile telefonice indicate în încheiere;

- supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Jivan Luminița Maria, Florea Daniela, Armașu Paul Valentin și Torma Constantin Adrian, precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali ai foloaselor obținute din activitatea infracțională.

Prin ordonanța din data de 27.01.2020, dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, procurorul, care a instrumentat urmărirea penală, a dispus delegarea ofițerilor de poliție judiciară Cojocaru Dan și Mudure Ioan precum și a altor ofițeri de poliție judiciară din cadrul D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, 18/UP, 19/UP și 20/UP, emise de ICCJ - Secția Penală, prin încheierea nr. 4 pronunțată în data de 23.01.2020, în dosarul nr. 23311/2020.

De altfel, ofițerul de poliție judiciară Cojocaru Dan a fost delegat în cauză anterior, prin ordonanța din data de 17.12.2019, în conținutul acesteia menționându-se printre activitățile ce urmau a fi efectuate și instalarea tehnicii de înregistrare audio-video în vederea interceptării și înregistrării în mediu ambiental, în situația în care vor exista întâlniri între funcționarii publici și martorul denunțator ori alte persoane implicate în activitatea infracțională (vol. 1 up, filele 25-33).

Prin urmare, din ordonanțele de delegare aflate la dosar, reiese că organele de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara și al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Tehnic (vol. 1 up, filele 25-23) au fost delegate în cauză să procedeze la punerea în executare a actelor de autorizare a măsurilor de supraveghere tehnică.

Cu toate că în încheierea nr. 4 pronunțată în data de 23.01.2020, în dosarul nr. 233/1/2020, pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul ICCJ - Secția Penală și în mandatele de supraveghere tehnică nr. 17/UP, 18/UP, 19/UP și 20/UP, s-a autorizat doar supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Jivan Luminița Maria, Florea Daniela, Armașu Paul Valentin și Torma Constantin Adrian, ce trebuia pusă în executare de ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara, delegați prin ordonanța din data de 27.01.2020, aceștia au depășit limitele dispuse de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul ICCJ- Secția Penală, în încheierea nr. 4/23.01.2020, au instalat tehnică de înregistrare pe martorul colaborator Torma Constantin Adrian, fără a avea autorizație pentru aceste operațiuni, iar înregistrarea conversațiilor audio și video și fotografierea s-au efectuat cu mijloace tehnice de înregistrare purtate de martorul Torma Constantin Adrian.

Procedând în acest mod, ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara au nesocotit și au încălcat prevederile procesual penale, întrucât mandatele de supraveghere tehnică nr. 17/UP, 18/UP, 19/UP și 20/UP, emise de ICCJ - Secția Penală, le permiteau doar să-i supravegheze video, audio sau prin fotografiere pe inculpații Jivan Luminița Maria, Florea Daniela, Armașu Paul Valentin și pe martorul colaborator Torma Constantin Adrian, iar nu să-i predea acestuia din urmă tehnică de înregistrare, pe care martorul colaborator Torma Constantin Adrian să o poarte asupra sa, în scopul obținerii de probe.

În dosarul de urmărire penală, nu există nicio încheiere sau mandat emise de judecător prin care martorul colaborator Torma Constantin Adrian să fi fost autorizat să folosească dispozitive tehnice, montate pe el de ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara, pentru a obține înregistrări audio și video ale discuțiilor pe care le-a purtat cu inculpații Jivan Luminița Maria, Florea Daniela și Armașu Paul Valentin.

Conform art. 148 alin. 5 Cod Procedură Penală, investigatorul sub acoperire ori colaboratorul culeg date și informații în baza ordonanței emise potrivit alin. (1)-(3), pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, întocmind un proces-verbal.

La dosarul cauzei nu există nici procesul verbal impus de prevederile art. 148 alin. 5 Cod Procedură Penală.

Fiind vorba de o urmărire penală aflată în competența exclusivă a procurorului, în conformitate art. 56 alin. 3 lit. b din Codul de procedură penală, competența materială de a face delegările le putea face doar acesta, nicidecum organele de cercetare penală. Lucrătorii DGA nu erau competenți, din punct de vedere material, să monteze tehnica de înregistrare audio-video pe denunțator, în lipsa unei ordonanțe de delegare expresă în acest sens din partea procurorului.

Așadar, apreciază că există inclusiv de o depășire a competențelor delegate (încălcarea art. 201 din Codul de procedură penală), în condițiile în care urmărirea penală era în competența exclusivă a procurorului, iar organul de cercetare delegat își depășește atribuțiile și ia decizii de montare a tehnicii pe denunțator, fără să i se fi stabilit o asemenea sarcină și fără să aibă mandatul special din partea judecătorului de drepturi și libertăți.

Pentru a se putea utiliza colaboratorul, trebuie îndeplinite cerințele specificate de art. 148 alin. 10 din Codul de procedură penală, incluzând condiția indicării activităților pe care colaboratorul este autorizat să le desfășoare.

Cum activitățile de supraveghere audio, video sau prin fotografiere au o reglementare specială, dată fiind intruziunea în viața privată a persoanei vizate de aceste măsuri, este necesară o autorizare specială, potrivit art. 148 alin. 3 din Codul de procedură penală. Limitările aduse drepturilor fundamentale ale persoanelor trebuie să se supună testului necesității, proporționalității și subsidiarității, motiv pentru care orice restrângere trebuie să aibă loc în condiții stricte și, în speță, autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți.

Din acest motiv, nu se poate considera că mandatul de supraveghere tehnică, obținut anterior (judecătorul de drepturi și libertăți de la acel moment având convingerea că va fi pus în executare de organele de cercetare penală), se va extinde și la cazul în care se dorește utilizarea colaboratorilor. Altfel, ar avea loc o modificare a modalității de supraveghere, fără ca situația respectivă să fi fost avută în vedere de judecătorul de drepturi și libertăți care a autorizat supravegherea tehnică.

Din economia dispozițiilor citate reiese că autorizările sunt de resortul sau sub controlul, după caz, judecătorului de drepturi și libertăți ale instanței competente, iar executarea lor, potrivit practicii CEDO și unei constante practici judiciare naționale, se face numai în condițiile și cu respectarea limitelor autorizării date de judecător. Or, prin încheierea nr. 4 a ÎCCJ nu se validează folosirea colaboratorului Torma Adrian pentru efectuarea înregistrărilor, nici pentru trecut, nici pentru viitor.

Înregistrările obținute cu încălcarea limitelor autorizării sunt nule, potrivit dispozițiilor art. 102 Cod procedură penală, ca probe obținute în mod nelegal.

Pentru aceste motive, se solicită să se constate că înregistrările efectuate cu camere audiovideo, montate pe corpul denunțatorului Torma Adrian Constantin, sunt nelegale, în temeiul art. 281 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, în acord cu Decizia CCR nr. 302/2017, și produc efecte și asupra actelor subsecvente, în acord cu prevederile an. 102 alin. 4 și an. 280 alin. 2 din Codul de procedură penală.

La data de 15.05.2024, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara a formulat, în acest sens, note scrise, prin care s-a solicitat respingerea cererii formulată de inculpata Jivan Luminița Maria, prin apărător ales, pentru următoarele motive:

I. Referitor la cererea de excludere a unor probe pentru motivul că ar fi fost obținute în mod nelegal, prin activitatea colaboratorului, care nu ar fi fost autorizat de judecătorul de drepturi și libertăți, se arată că aceleași aspecte au fost invocate, anterior, de inculpată, în procedura de camera preliminară, cererea fiind analizată și respinsă cu autoritate de lucru judecat prin Încheierea penală de camera preliminară nr. 62/CO/CP din data de 10.03 2022, pronunțată de completul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Timișoara, în dosarul penal nr. 3312/1/2020/a1, ceea ce împiedică rediscutarea sa în fața instanței de fond (Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, Completul de 2 judecători de cameră preliminară, Încheierea nr. 420 din 16.07.2020, rezumată pe site), motiv pentru care se solicită respingerea cererii formulate.

II. Pe de altă parte, ulterior publicării deciziei HP 64/2023 a ÎCCJ, jurisprudența instanțelor a fost în sensul că, și în situația în care s-ar constata nerespectarea dispozițiilor art. 148 alin. 3 Cod procedură penală, nu determină nulitatea absolută a mijloacelor de probă administrate în aceste condiții și a probelor astfel rezultate, întrucât înregistrarea efectuată de investigatori/colaboratori, fără a avea un mandat de supraveghere tehnică emis conform art. 148

alin. 3 Cod procedură penală, nu poate fi încadrată în niciuna din ipotezele enumerate la art. 101 alin. 1-3 și art. 102 alin. 1 Cod procedură penală și care atrag sancțiunea nulității absolute, așa cum rezultă și din decizia Curții Constituționale nr. 802/2017.

De asemenea, s-a considerat că nerespectarea dispozițiilor art. 148 alin. 3 Cod procedură penală nu se circumscrie niciunui dintre cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 281 Cod procedură penală și în mod special în cel privind competența materială și după calitatea persoanei a organelor de urmărire penală.

În acest sens s-a făcut trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 50/2020, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 3 și 10 Cod procedură penală, instanța de contencios constituțional statuând că, în ceea ce privește instituția investigatorului și a colaboratorului nu se poate face o analogie cu Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, unde Curtea a constatat neconstituționalitatea, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, a sintagmei „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, căci, pe de o parte, sensul celor două noțiuni este univoc, iar pe de altă parte, utilizarea colaboratorului este prevăzută de lege, condițiile în care aceasta se poate autoriza sunt clar și limitativ prevăzute de lege, fiind permisă numai „în situații excepționale”, iar activitatea colaboratorului privește exclusiv culegere de date și informații, sub controlul procurorului, supuse aprecierii instanțelor de judecată în diversele etape ale procesului penal, cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege.

Astfel, spre deosebire de situația intervenirii nulității absolute în cazul supravegheților tehnice puse în executare de către SRI, astfel cum s-a stabilit prin Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, în cuprinsul căreia, în esență, s-a constatat că acest organ nu avea competența funcțională să efectueze interceptări, respectiv să pună în executare un mandat de supraveghere tehnică, în speță, o astfel de nulitate absolută nu poate interveni din moment ce supravegherea tehnică a fost efectuată de către organul de urmărire penală, conform competenței sale stabilite prin dispozițiile art. 142 Cod procedură penală.

În aceste condiții, s-a apreciat că singura sancțiune ce ar putea interveni în cazul nerespectării dispozițiilor art. 148 alin. 3 Cod procedură penală este nulitatea relativă a probelor obținute prin nerespectarea acestor dispoziții legale, însă, pentru a fi incidentă această sancțiune este necesar ca, pe lângă constatarea unei încălcări a normelor legale, să fie îndeplinită și condiția existenței unei vătămări a drepturilor părților ori subiecților procesuali principali care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

Or, așa cum au reținut și instanțele, raportat la decizia HP 64/2023 a ICCJ, paragraful 188, nu se poate reține existența unei astfel de vătămări în condițiile în care, scopul urmărit de legiuitor, acela de a acorda o protecție efectivă și adecvată vieții private a persoanei suspectate de comiterea unei infracțiuni, în situația efectuării de înregistrări video sau audio de către un investigator sau colaborator, a fost atins, în măsura în care judecătorul de drepturi și libertăți, care a autorizat măsurile de supraveghere tehnică a cunoscut folosirea investigatorului sub acoperire ori a colaboratorului cât și activitățile ce urmau a fi întreprinse de acesta în scopul probării faptelor imputate inculpaților, astfel încât activitățile efectuate de colaborator, echipat cu tehnică de înregistrare nu sunt viciate, iar rezultatul, materializat în mijloace probatorii, poate fi folosit în procesul penal (în acest sens se face trimitere la decizia penală nr.1116/A din 28.11.2023 pronunțată de C.A. Timișoara, în dosar nr.761/59/2023, și Încheierea din 21.12.2023, pronunțată de C.A. Timișoara, în dosar nr.2138/30/2022, Încheierea nr. 2/C din 18.01.2024, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 2653/1/2022/a1.1).

Pe de altă parte, referitor la momentul procesual până la care o astfel de solicitare poate fi formulată, în cazul în care se invocă nerespectarea unor dispoziții legale privind administrarea unui mijloc de probă, în faza de urmărire penală, în conformitate cu dispozițiile art.282 alin.3, alin.4, lit.a Cod procedură penală, acest caz de nulitate relativă se invocă în cursul sau imediat după efectuarea actului ori cel mai târziu în termenele prevăzute la alin. (4), respectiv a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.

Totodată, în jurisprudența Curții Constituționale, s-a statuat că probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, procedurile legale de administrare a acestora garantând faptul că realitatea obiectivă este reflectată în probele astfel obținute. Momentul procesual, reglementat expres de normele în vigoare, în care, în cursul procesului penal, se verifică legalitatea administrării probelor de către organele de urmărire penală este cel al camerei preliminare (art. 342 din Codul de procedură penală). Verificarea legalității administrării probelor este atributul exclusiv al judecătorului de cameră preliminară, acesta procedând în mod suveran asupra stabilirii legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire, fiind singurul care poate aprecia asupra acestor elemente actele pe care acesta le îndeplinește având o influență directă asupra desfășurării și echității procesului propriu-zis. Din această perspectivă, în cursul judecății nu se mai poate aprecia asupra legalității administrării probelor ce au rămas câștigate procesului, de vreme ce nu este admisibil a se face proba împotriva unor aspecte definitiv validate, după încheierea procedurii de cameră preliminară, cu privire la legalitatea administrării probațiunii realizată de către organele de urmărire, operând autoritatea de lucru judecat. (paragraf 27 din Decizia nr. 802/2017).

Față de cele de mai sus, în raport cu criticile inculpatei, se constată că acesta invocă aceleași aspecte invocate anterior, în procedura de cameră preliminară, respectiv nulitatea unor discuții ambientale, urmare a încălcării prescripțiilor procedurale, privind efectuarea procedurii probatorii, prin care au fost obținute ca probe/mijloace de probă aceste discuții ambientale, or aceste critici nu pot fi încadrate în motivele strict limitative de ordine publică prevăzute la art. 281 Cod proc.pen. iar inculpata nu mai poate invoca chestiunea nulității relative a activităților de supraveghere tehnică, deoarece a fost depășită faza camerei preliminare.

În ceea ce privește Decizia nr.64/2023 a ICCJ, privind dezlegarea unei chestiuni de drept, potrivit art. 477 alin. 3 Cod procedură penală, dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, presupunând conformarea, pe viitor, la exigențele dispozitivului deciziei, fiind aplicabilă cauzelor pendinte.

Astfel, pentru aplicabilitatea acestor dispoziții obligatorii este necesar ca, la momentul publicării în Monitorul Oficial a deciziei, cauza să se afle într-unul din momentele procesuale care permit invocarea unor cauze de nulitate relativă ce vizează nerespectarea dispozițiilor art.143 alin.3 Cod procedură penală, mai exact, conform art.282 alin.3, alin.4, lit.a Cod procedură penală, cauza să se afle în faza de urmărire penală sau în procedura camerei preliminare.

Or, în cauză, a fost depășit acest moment procesual, cauza fiind în faza procesuală a cercetării judecătorești în primă instanță, prin urmare nu se mai poate analiza incidența acestui caz de nulitate relativă, motiv pentru care excepția nulității invocată de inculpata Jivan Luminița prin apărător ales, privind măsurile de supraveghere tehnică, constând în înregistrările efectuate de martorul denunțator Torma Adrian Constantin cu tehnica pusă la dispoziție de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Timișoara, se impune a fi respinsă.

De altfel, conform dispozițiilor art.281 alin.4 lit a Cod procedură penală raportat la dispozițiile art. 281 alin. 1 lit. b ind.1 Cod procedură penală, tot până la închiderea procedurii de cameră preliminară, poate fi invocată și nulitatea absolută, dacă încălcarea dispozițiilor legale a intervenit în cursul urmăririi penale.

III. În plus, în susținerea solicitării de respingere a cererii formulate de inculpate Jivan Luminița, prin apărător ales, se arată următoarele:

Potrivit art. 148 Cod procedură penală, (1) Autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire se poate dispune de procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, pe o perioadă de maximum 60 de zile, (...)

(2) Măsura se dispune de procuror, din oficiu sau la cererea organului de cercetare penală, prin ordonanță (...)

(10) În situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), iar folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator, căruia îi poate fi atribuită o altă identitate decât cea reală. Dispozițiile alin. (2) - (3) și (5) - (9) se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 150 Cod procedură penală, participarea autorizată la anumite activități în condițiile art. 138 alin. (11) se poate dispune de către procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, pe o perioadă de maximum 60 de zile, (...)

(2) Măsura se dispune de către procuror, din oficiu sau la cererea organului de cercetare penală, prin ordonanță (...)

Potrivit art.148 alin.3 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

Prin Decizia nr. 64/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.1047 din 20.11.2023, s-a stabilit că: „În procedura prevăzută de articolul 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, precum și de articolul 150 alin. (5) din Codul de procedură penală, sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică este obligatorie în cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, chiar dacă există un mandat de supraveghere tehnică de aceeași natură emis anterior, aceste dispoziții legale instituind o procedură specială, derogatorie de la prevederile art. 139 din Codul de procedură penală”, efectul obligatoriu al acestei decizii vizează nu doar dispozitivul, ci și considerentele hotărârii prealabile.

Pe de o parte, văzând dispozitivul Deciziei nr. 64/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precizăm că în prezenta cauză, nu exista un mandat de supraveghere tehnică de aceeași natură emis anterior autorizării de către procuror a colaboratorului, martorul denunțator Torma Constantin Adrian!!!

De altfel, Decizia nr. 64 din 02.10.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu cere, practic, dublarea unei încheieri de încuviințare a măsurilor de supraveghere, ci impune pronunțarea unei alte încheieri doar dacă procurorul, ulterior încheierii inițiale, autorizează folosirea colaboratorului și apreciază că este necesar ca acesta să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare.

Așadar, în cauză nu se impunea existența unei autorizări suplimentare în care să se menționeze expres temeiul art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, pentru că orice judecător investit cu o nouă solicitare de autorizare a emiterii mandatelor de supraveghere tehnică nu ar fi putut să o admită, din cauza faptului că exista deja o autorizare emisă în considerarea folosirii în cauză a unui colaborator (a se vedea în acest sens Încheierea din 22.01.2024 pronunțată de ÎCCJ în dosar nr. 452/1/2023).

Pe de altă parte, „asigurarea caracterului obligatoriu al dezlegării date chestiunilor de drept asupra cărora instanța supremă a statuat în cadrul mecanismului hotărârii prealabile, expres consacrat de art.477 alin.3 Cod procedură penală, presupune nu doar conformarea, pe viitor, la exigențele dispozitivului deciziei, ci și aplicarea corespunzătoare a întregului raționament juridic ce a precedat, în mod necesar, pronunțarea acesteia” (decizia 12 din 25.04.2017, decizia nr.5 din 28.02.2017, decizia nr.22 din 14.09.2017, decizia nr.18 din 05.12.2018 ale ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală).

În considerentele Deciziei HP nr.64/2023 a ICCJ, la paragraful 188, s-a arătat, printre altele, că scopul urmărit de legiuitor, acela de a acorda o protecție efectivă și adecvată vieții private a persoanei suspectate de comiterea unei infracțiuni, în situația efectuării de înregistrări video sau audio de către un investigator sau colaborator, nu poate fi atins în măsura în care judecătorul de drepturi și libertăți, la momentul emiterii mandatului de supraveghere tehnică, în

condițiile art. 139 din Codul de procedură penală, nu a cunoscut folosirea investigatorului sub acoperire ori a colaboratorului și, în consecință, nu a avut posibilitatea de a analiza legalitatea și oportunitatea efectuării de fotografii, înregistrări video sau audio de către acesta.

Or, în cauză, dispoziții legale au fost aplicate deoarece procurorul a autorizat mai întâi folosirea unui colaborator, la data de 22.01.2020, a emis la aceeași data ordonanța prin care a dispus măsura de supraveghere tehnică provizorie, constând în: supravegherea video, audio sau prin fotografiere și, imediat, la aceeași dată, a sesizat judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul ÎCCJ care a confirmat/autorizat supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Jivan Luminița, Armașu Paul Valentin, Florea Daniela și Torma Adrian Constantin, precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, prin urmare judecătorul de drepturi și libertăți a cunoscut necesitatea folosirii colaboratorului Torma Adrian Constantin, la momentul pronunțării încheierii prin care a confirmat/autorizat supravegherea audio, video sau prin fotografiere și a analizat proporționalitatea, necesitatea și subsidiaritatea acestei metode de supraveghere, în aceste condiții, scopul prevăzut la paragraful 188 din Decizia HP nr. 64/2023 fiind atins (a se vedea în acest sens Încheierea nr. 2/C din 18.01.2024 pronunțată de ÎCCJ în dosar nr. 2653/1/2022/a1.1, Încheierea din 22.01.2024 pronunțată de ICCJ în dosar nr. 452/1/2023).

Astfel, în cauză, prin ordonanța din data de 22.01.2020 dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, în temeiul art.148 și 150 din Codul Procedură Penală, procurorul a dispus autorizarea martorului denunțator Torma Adrian Constantin, ca și colaborator pe o durată de 60 de zile, în perioada 22.01.2020 – 21.03.2020, care să participe autorizat la următoarele activități: să culeagă date și informații, să poată discuta și să procure înscrisuri care să aibă ca scop probarea activității infracționale sesizate precum și a persoanelor implicate; să participe la discuții privind modalitățile frauduloase utilizate pentru denaturarea procedurilor de achiziție publică în vederea favorizării societății comerciale controlate de către omul de afaceri menționat, remiterea de sume de bani, servicii sau alte valori, motivul și contextul remiterii sumelor, serviciilor sau a altor valori cu numiții Jivan Luminița, Armașu Paul Valentin, precum și cu alte persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiari finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări; să primească aceste sume de bani, valori date de către persoanele între care s-a stabilit înțelegerea infracțională în mod direct sau prin persoane interpușe pentru a fi remise mai departe reprezentanților locali/județeni ai formațiunii politice la care se face referire în denunț (vol. I up, filele 65-67).

Din cuprinsul ordonanței de autorizare a colaboratorului, rezultă că procurorul a avut în vedere necesitatea utilizării colaboratorului de a desfășura anumite activități, printre care: să culeagă date și informații, să poată discuta și să procure înscrisuri care să aibă ca scop probarea activității infracționale sesizate precum și a persoanelor implicate; să participe la discuții privind modalitățile frauduloase utilizate pentru denaturarea procedurilor de achiziție publică în vederea favorizării societății comerciale controlate de către omul de afaceri menționat, remiterea de sume de bani, servicii sau alte valori, motivul și contextul remiterii sumelor, serviciilor sau a altor valori cu numiții Jivan Luminița, Armașu Paul Valentin, precum și cu alte persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiari finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări; să primească aceste sume de bani, valori date de către persoanele între care s-a stabilit înțelegerea infracțională în mod direct sau prin persoane interpușe pentru a fi remise mai departe reprezentanților locali/județeni ai formațiunii politice la care se face referire în denunț, indicând ca temei dispozițiile art.148 și art.150 Cod procedură penală, cu următoarea motivare: probele sunt necesare pentru stabilirea situației de fapt și nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta, având în vedere că făptuitorii se folosesc în acest scop doar de persoane considerate de încredere din anturajul apropiat acestora cu care discută doar în mod direct, iar atunci când angajează discuții cu martorul denunțator o fac în mod deplin conspirat,

spre a bloca sau îngreuna eventuala activitate de supraveghere și strângere a probelor desfășurate de către organul de urmărire penală.

De asemenea, s-a menționat că măsura este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, în raport de particularitățile cauzei și de importanța probelor ce urmează a fi obținute având în vedere și gravitatea infracțiunilor pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale.

Prin ordonanța provizorie din data de 22.01.2020, dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, procurorul a dispus autorizarea, pe o durată de 48 de ore, de la data de 22.01.2020 ora 10.30 până la data de 24.01.2020 ora 10.30, a măsurilor de supraveghere tehnică constând în: supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Florea Daniela și Torma Adrian Constantin precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiari finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări (vol. 1 up, filele 61-67).

La aceeași dată, prin referatul întocmit în dosarul de up nr.137/P/2019(vol.1up file.42-60) s-a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți de la I.C.C.J.:

I. Confirmarea ordonanței emise la data de 22.01.2020, orele 10,30 în dosarul Direcției Naționale Anticorupție Serviciul Teritorial Timișoara nr.137/P/2019 de autorizare, pe o durată de 48 ore, de la data de 22.01.2020 ora 10,30 până la data de 24.01.2020 ora 10,30 a măsurilor de supraveghere tehnică, constând în: supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Florea Daniela și Torma Adrian Constantin precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiari finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări.

II. Luarea, pe o perioadă de 30 de zile, începând de la data de 24.01.2020 până la data de 22.02.2020, inclusiv, a următoarelor măsuri de supraveghere tehnică:

- Interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de numitul Jivan Luminița prin telefon de la postul telefonic nr. _____ ;

- Interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de numitul Armașu Paul Valentin prin telefon de la postul telefonic nr. _____ ;

- Interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de Florea Daniela prin telefon de la postul telefonic nr. _____ ;

- localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice a numiților: Jivan Luminița de la postul telefonic nr. _____ , Armașu Paul Valentin de la postul telefonic nr. _____ și Florea Daniela de la postul telefonic nr. _____ ;

- supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Jivan Luminița, Armașu Paul Valentin, Florea Daniela și Torma Adrian Constantin, precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională.

În cuprinsul referatului și al ordonanțelor menționate anterior, procurorul a precizat autorizarea colaboratorului și a evidențiat necesitatea utilizării acestuia.

Subsecvent, prin încheierea pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți (în baza cărora s-au emis mandatele de supraveghere tehnică), s-a reținut că procurorul a autorizat utilizarea în cauză a colaboratorului și activitățile care erau necesar a fi desfășurate de aceasta iar judecătorul a analizat inclusiv proporționalitatea între gravitatea ilicitului penal suspectat și ingerința puternică în viața privată.

Astfel, prin Încheierea nr. 4 pronunțată în data de 23.01.2020, în dosarul nr. 233/1/2020 (vol.1 up. Filele 42-60), judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul ICCJ- Secția Penală a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara, în dosarul nr. 137/P/2019, a confirmat ordonanța provizorie nr. 137/P/2019 din 22.01.2020, orele 10,30, prin care s-a dispus autorizarea pe o durată de 48 de ore, de la data de 22.01.2020, ora 10,30 până la data de 24.01.2020 ,ora 10,30, a măsurilor de supraveghere tehnică, constând în: supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Florea Daniela și Torma Adrian Constantin precum și a

altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiari finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări, și și a autorizat, pe o durată de 30 de zile, de la data de 24.01.2020 până la data de 22.02.2020, inclusiv, următoarele măsuri de supraveghere tehnică:

Interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de numita Jivan Luminița prin telefon de la postul telefonic nr. ;

- Interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de numitul Armașu Paul Valentin prin telefon de la postul telefonic nr. ;

- Interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de Florea Daniela prin telefon de la postul telefonic nr. ;

- Localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice a numiților: Jivan Luminița de la postul telefonic nr. , Armașu Paul Valentin de la postul telefonic nr. și Florea Daniela de la postul telefonic nr. ;

- Supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Jivan Luminița, Armașu Paul Valentin, Florea Daniela și Torma Adrian Constantin, precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională.

În considerentele acestei încheieri, judecătorul de drepturi și libertăți a constatat că măsurile de supraveghere tehnică autorizate provizoriu de procuror au fost necesare și proporționale cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale date fiind: particularitățile cauzei (există suspiciunea săvârșirii unor infracțiuni de corupție, iar participanții la săvârșirea faptelor se coordonează între ei, conlucrează, folosind mijloace de comunicare), importanța informațiilor (prin supravegherea tehnică s-a urmărit a se stabili cu exactitate modalitatea în care persoanele implicate în pretinsa activitate infracțională relaționează și acționează; având în vedere cercetările desfășurate în cadrul prezentului dosar penal, este foarte probabil ca persoanele implicate în activitatea infracțională să relaționeze telefonic sau direct pentru a discuta referitor la activitățile desfășurate în trecut, iar supravegherea acestora este necesară pentru stabilirea cu exactitate a situației de fapt), gravitatea infracțiunilor cercetate (art. 13 din Legea nr. 78/2000, art. 292 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 48 Cod penal raportat la art. 292 Cod penal și art. 6 din Legea nr. 78/2000).

Totodată, s-a apreciat că în cauză a existat o urgență determinată de iminența întâlnirii dintre denunțatorul Torma Adrian Constantin, funcționarul din cadrul primăriei însărcinat cu achizițiile publice și expertul extern cooptat, Florea Daniela, din data de 22.01.2010, iar datele pentru clarificarea aspectelor legate de îndeplinirea de către participant a criteriilor de selecție în vederea atribuirii contractului nu puteau fi obținute în alt mod decât prin dispunerea de către procuror a măsurilor de supraveghere tehnică menționate în ordonanța emisă în conformitate cu dispozițiile art. 141 din Codul de procedură penală. Sub acest aspect, s-a menționat și faptul că, deși denunțatorul Torma Adrian Constantin a avut o poziție procesuală de colaborare cu organele judiciare, doar denunțul acestuia nu era suficient pentru organul de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului în cauză.

Ca atare, instanța a reținut că au fost îndeplinite toate exigențele prevăzute de lege, în temeiul art. 141 alin. 4 din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți a admis cererea, formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara, și a confirmat ordonanța provizorie nr. 137/P/2019 din data de 22.01.2020 orele 10,30, prin care s-a dispus autorizarea pe o durată de 48 de ore, de la data de 22.01.2020, ora 10,30, până la data de 24.01.2020, ora 10,30, a măsurilor de supraveghere tehnică, constând în: supravegherea video, audio sau prin fotografiere a numiților Florea Daniela și Torma Adrian Constantin precum și a altor persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiari finali al foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări.

De asemenea, în raport de considerentele expuse anterior, având în vedere și datele rezultate din punerea în executare a măsurilor de supraveghere dispuse provizoriu de către

procuror, care au condus la aspecte importante pentru corecta stabilire a situației de fapt, activitățile de urmărire penală ce urmează să se desfășoare în cauză și importanța datelor care pot fi astfel obținute, judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că se justifică luarea, pe o perioadă de 30 de zile, începând de la data de 24.01.2020 până la data de 22.02.2020, inclusiv, a măsurilor de supraveghere tehnică menționate anterior.

Totodată, judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că este îndeplinită și condiția proporționalității măsurii cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, intruziunea în viața privată a persoanelor asupra cărora există suspiciunea săvârșirii unor grave fapte de corupție fiind necesară și justificată; aceasta vizează în mod exclusiv informațiile în legătură cu săvârșirea infracțiunilor cercetate și desfășurarea în condiții optime a instrucției penale în vederea stabilirii adevărului și a vinovăției fiecăreia dintre persoanele implicate în faptele pentru care a fost începută urmărirea penală în rem.

Nu în ultimul rând, având în vedere nivelul de instruire al persoanelor cu privire la care există suspiciunea rezonabilă că au comis infracțiunile pentru care s-a început urmărirea penală în rem și modalitatea de abordare, conspirată, respectiv prin folosirea unei persoane intermediare, prin instruirea denunțatorului ca toate activitățile infracționale convenite să le desfășoare cât mai discret, ceea ce denotă un comportament circumspect specific persoanelor care comit infracțiuni de corupție, se apreciază că probele nu ar putea fi obținute prin alte mijloace, fără ca cercetarea să fie mult întârziată ori fără ca investigația penală să fie deconspirată. Utilizarea altor mijloace probatorii ar duce la deconspirarea investigației, aspect care ar aduce grave prejudicii urmăririi penale și ar fi dificil de identificat toate persoanelor care au participat la comiterea faptelor, precum și stabilirea corectă și completă a situației de fapt. Ca atare, se constată că sunt îndeplinite și condițiile prevăzute de art. 139 alin. 1 lit. b și c din Codul de procedură penală, dar și cea din alin. 2 a aceluiași articol față de natura infracțiunilor ce fac obiectul investigației penale (infracțiuni de corupție).

În baza Încheierii nr. 4 din data de 23.01.2020, pronunțată în dosarul nr. 233/1/2020, de judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost emise mandatele de supraveghere nr. 17/UP, 18/UP, 19/UP și 20/UP.

Prin urmare, încheierea, prin care judecătorul de drepturi și libertăți a încuviințat supravegherea tehnică în cauză, cuprinde măsurile pe care acesta le-a considerat utile, în urma decelării tuturor elementelor prezentate în referat, inclusiv cu privire la activitățile deja autorizate de procuror față de colaboratorul Torma Adrian Constantin, fapt ce nu mai impunea mențiunea expresă, de altfel evidentă, a purtării ori folosirii de către colaborator a dispozitivelor tehnice (a se vedea în acest sens Încheierea nr. 2/C din 18.01.2024, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 2653/1/2022/a1.1, și Încheierea din 22.01.2024, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 452/1/2023).

Mandatele de supraveghere tehnică emise de către judecătorul de drepturi și libertăți au vizat măsuri ce au implicat în mod evident folosirea mijloacelor tehnice pentru aducerea la îndeplinire a celor dispuse.

Punerea efectivă în executare a măsurii tehnice de supraveghere s-a realizat de către organul de urmărire penală prin montarea dispozitivelor de interceptare, fără a fi necesară dublarea confirmării din partea judecătorului de drepturi și libertăți, mai ales că aceasta a fost emisă tocmai în considerarea activității colaboratorului autorizat.

Astfel, prin ordonanța din data de 27.01.2020, dată în dosarul de urmărire penală nr. 137/P/2019, procurorul, care a instrumentat urmărirea penală, a dispus delegarea ofițerilor de poliție judiciară Cojocar Dan și Mudure Ioan precum și a altor ofițeri de poliție judiciară din cadrul D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara, pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, 18/UP, 19/UP și 20/UP, emise de ICCJ- Secția Penală, prin încheierea nr. 4 pronunțată în data de 23.01.2020, în dosarul nr. 233/1/2020 (vol. 1 up, filele 25-33).

Totodată, ofițerul de poliție judiciară Cojocar Dan a fost delegat în cauză anterior, prin ordonanța din data de 17.12.2019, în conținutul acesteia menționându-se printre activitățile ce

urmasu a fi efectuate și instalarea tehnicii de înregistrare audio-video în vederea interceptării și înregistrării în mediu ambiantal, în situația în care vor exista întâlniri între funcționarii publici și martorul denunțator ori alte persoane implicate în activitatea infracțională (vol. 1 up, filele 25-33).

Prin urmare, din ordonanțele de delegare, aflate la dosar, reiese că organele de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara și Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Tehnic (vol.1 up, filele 25-23) au fost delegate în cauză să procedeze la punerea în executare a actelor de autorizare a măsurilor de supraveghere tehnică.

În acest context, organele de poliție judiciară delegate au fost cele care au procedat la instalarea mijloacelor tehnice de înregistrare audio – video în mediu ambiantal, au efectuat înregistrările, în baza ordonanței provizorii confirmată de judecătorul de drepturi și libertăți, a încheierii judecătorului de drepturi și libertăți și a mandatelor de supraveghere tehnică, colaboratorul cu identitate reală nefăcând altceva decât să poarte respectivele dispozitive, instalate de către organele de poliție judiciară delegate.

Ca atare, cum s-a enunțat deja, se constată că, la momentul emiterii mandatelor de supraveghere tehnică în baza încheierii anterior menționate, judecătorul de drepturi și libertăți, care a avut la dispoziție și dosarul de urmărire penală, a cunoscut necesitatea folosirii colaboratorului și, implicit, a analizat legalitatea și oportunitatea obținerii de fotografii, înregistrări video sau audio de acesta, astfel cum se statuează prin decizia nr.64/2023 a ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, întrucât măsura de supraveghere tehnică constând în supravegherea video, audio sau prin fotografiere este o măsură ce implică în mod evident folosirea mijloacelor tehnice pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor, fiind fără relevanță că nu s-a indicat expres, conform numerotării, articolul 148 alin.3 din Codul de procedură penală, din moment ce condițiile impuse de acest text legal au fost verificate de judecătorul de drepturi și libertăți care a considerat că, în cauză, se mențin cerințele de proporționalitate a restrângerii drepturilor și libertăților fundamentale prin supravegherea tehnică realizată, date fiind particularitățile cauzei precum și importanța informațiilor ce se doresc a fi obținute, fiind dificilă obținerea altor mijloace de probă (a se vedea în acest sens Încheierea nr. 2/C din 18.01.2024, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 2653/1/2022/a1.1, și Încheierea din 22.01.2024, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 452/1/2023).

Prin urmare, participarea colaboratorului Torma Adrian Constantin la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică s-a exercitat sub controlul judecătorului de drepturi și libertăți, iar nu exclusiv în baza autorizării colaboratorului dispusă de procuror, în încheierea judecătorului de drepturi și libertăți și în mandatele de supraveghere tehnică, fiind indicat în mod expres numele colaboratorului Torma Adrian Constantin.

În acest fel, raportat la cele menționate la paragraful 188 din considerentele Deciziei nr. 64/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, scopul urmărit de legiuitor, acela de a acorda o protecție efectivă și adecvată vieții private a persoanei suspectate de comiterea unei infracțiuni, în situația efectuării de înregistrări video sau audio de către un investigator sau colaborator, a fost atins, în măsura în care judecătorul de drepturi și libertăți, la momentul emiterii mandatului de supraveghere tehnică a cunoscut folosirea colaboratorului și, în consecință, a avut posibilitatea de a analiza legalitatea și oportunitatea efectuării de fotografii, înregistrări video sau audio în cauză(a se vedea în acest sens Încheierea nr. 2/C din 18.01.2024, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 2653/1/2022/a1.1).

De altfel, jurisprudența, anterioară publicării deciziei HP 64/2023, era în sensul că dispozițiile art. 148 alin. 3 Cod procedură penală nu impun o nouă sesizare a judecătorului de drepturi și libertăți pentru a determina existența unei duble autorizări față de o unică metodă de supraveghere tehnică, indiferent de subiectul implicat în punerea sa în executare. Împrejurarea că înregistrarea conversațiilor audio și video și fotografierea se efectuau cu mijloace tehnice de înregistrare purtate de investigator/colaborator nu însemna că s-a făcut fără autorizare ori cu depășirea limitelor dispuse prin încheierea judecătorului de drepturi și libertăți, prin care s-a

autorizat măsura de supraveghere tehnică, atâta timp cât măsurile de supraveghere video, audio sau prin fotografiere au fost autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți, supravegherea video, audio sau prin fotografiere presupunând, potrivit art. 138 alin. 6 Cod procedură penală, fotografierea persoanelor, observarea sau înregistrarea conversațiilor, mișcărilor ori a altor activități ale acestora, făcându-se trimitere în acest sens la: Încheierea nr.177 din 29.03.2023, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 2653/1/2022/a1, Încheierea nr. 10/C din 19 octombrie 2022, pronunțată de ICCJ, în dosar nr. 455/1/2022/a1.5, Încheierea penală nr.161/CO/CP din 05.08.2022, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosar nr.2138/30/2022/a1, Încheierea penală nr.62 CO/CP din 10.03.2022, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosar nr. 3312/1/2020/a1 (în acest dosar), Decizia penală nr.612/A din 02.07.2020, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosar nr.1718/108/2017, Încheierea penală nr. 30/CO/CP din 18.03.2019, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosar nr.5167/30/2018/a1, Încheierea penală nr. 58 CO/CP/CC din 10.05.2017, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosar nr. 1718/108/2017/a1, ș.a).

Examinând cererea formulată de inculpata Jivan Luminița Maria, referitoare la constatarea nelegalității probelor administrate, tribunalul constată faptul că nulitățile absolute exprese constituie regula și sunt atât cele care sunt prevăzute explicit de lege în art. 281 C.p.p., cât și cele la care norma procesuală face referire când menționează efectul încălcării acesteia.

Ca excepție Codul de procedură penală prevede și un set de nulități absolute virtuale; reținerea acestora se impune pentru cazurile în care intervine excluderea juridică a probelor în mod automat (necondiționată de existența unei vătămări sau de neidentificarea unui mecanism compensatoriu), întrucât în noua reglementare sancțiunea excluderii a fost subsumată nulității, iar ipotezele de excludere automată derivă din principiile fundamentale ale procesului penal, dreptul la apărare, respectarea demnității umane, și a vieții private, iar legea le-a acordat un caracter imperativ, astfel în toate cazurile de excludere automată a probelor prevăzute de art. 89 alin. 2 C.p.p., art. 101 C.p.p., art. 102 alin. 1 C.p.p. și art. 190 alin. 5 C.p.p., se va reține existența incidenței nulității absolute a actului prin care s-a dispus ori s-a autorizat administrarea probei ori prin care aceasta a fost administrată, deoarece și în acest caz ca și în ipoteza nulităților absolute exprese vătămarea este prezumată absolut și considerată *ope legis* ca fiind iremediabilă.

Astfel cum mai sus am arătat în cauză, în faza camerei preliminare a mai fost invocată și cercetată excluderea probelor obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP, nr. 18/UP, nr. 19/UP, nr. 20/UP din 23.01.2020 emise de ICCJ ca urmare a punerii în executare a încheierii penale nr. 4 din 23.01.2020 pronunțată de ICCJ – Secția Penală în dosarul nr. 233/1/2020 și cele obținute ca urmare a punerii în executare a ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Timișoara, pronunțându-se cu titlu definitiv respingerea cererii formulate de inculpata Jivan Luminița, fără însă a se cerceta dacă în cauză este vorba despre o nulitate absolută.

Există norme procesual penale în temeiul cărora instituțiile procesual penale invocate pot fi valorificate în celelalte faze ale procesului penal, cu respectarea drepturilor fundamentale invocate, în condițiile în care instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal, iar, din reglementarea atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție.

Aplicând aceste aspecte pur teoretice la speța dedusă judecării, tribunalul urmează a analiza motivele invocate de contestator în cele ce urmează.

1.Nulitatea absolută a folosirii de către martorul denunțator Torma Constantin Adrian a dispozitivelor tehnice de înregistrare, fără o autorizare expresă a judecătorului de drepturi și libertăți.

Norme legale incidente:

Art. 138. – (1) Constituie metode speciale de supraveghere sau cercetare următoarele:

- a) interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță;
- b) accesul la un sistem informatic;
- c) supravegherea video, audio sau prin fotografiere;
- d) localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice;
- e) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane;
- f) reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale;
- g) utilizarea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor;
- h) participarea autorizată la anumite activități;
- i) livrarea supravegheată;
- j) obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) Prin interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare se înțelege interceptarea, accesul, monitorizarea, colectarea sau înregistrarea comunicărilor efectuate prin telefon, sistem informatic ori prin orice alt mijloc de comunicare.

(6) Prin supraveghere video, audio sau prin fotografiere se înțelege fotografierea persoanelor, observarea sau înregistrarea conversațiilor, mișcărilor ori a altor activități ale acestora.

(7) Prin localizare sau urmărire prin mijloace tehnice se înțelege folosirea unor dispozitive care determină locul unde se află persoana sau obiectul la care sunt atașate.

(10) Prin utilizarea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor se înțelege folosirea unei persoane cu o altă identitate decât cea reală în scopul obținerii de date și informații cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

(13) Prin supraveghere tehnică se înțelege utilizarea uneia dintre metodele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d).”

Art. 142. – (1) Procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției.

(11) Pentru realizarea activităților prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)-d), procurorul, organele de cercetare penală sau lucrătorii specializați din cadrul poliției folosesc nemijlocit sistemele tehnice și proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate.

Art. 143. – (1) Procurorul sau organul de cercetare penală întocmește un proces-verbal pentru fiecare activitate de supraveghere tehnică, în care sunt consemnate rezultatele activităților efectuate care privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, datele de identificare ale suportului care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică, numele persoanelor la care se referă, dacă sunt cunoscute, sau alte date de identificare, precum și, după caz, data și ora la care a început activitatea de supraveghere și data și ora la care s-a încheiat.

(2) La procesul-verbal se atașează, în plic sigilat, o copie a suportului care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică. Suportul sau o copie certificată a acestuia se păstrează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat și va fi pus la dispoziția instanței, la solicitarea acesteia. După sesizarea instanței, copia suportului care conține activitățile de supraveghere tehnică și copii de pe procesele-verbale se păstrează la grefa instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, la dispoziția exclusivă a judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei.

Potrivit art. 148 cod procedură penală, autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire se poate dispune de procuror, pe o perioadă de maximum 60 de zile, dacă:

a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale prevăzute de Codul penal și de alte legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de droguri, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a

banilor, falsificare de monede ori alte valori, falsificare de instrumente de plată electronică, șantaj, lipsire de libertate, evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție, al infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, al infracțiunilor care se săvârșesc prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică ori în cazul unor alte infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani sau mai mare ori există o suspiciune rezonabilă că o persoană este implicată în activități infracționale ce au legătură cu infracțiunile enumerate mai sus;

b) măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;

c) probele sau localizarea și identificarea făptuitorului, suspectului ori inculpatului nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

(2) Măsura se dispune de procuror, din oficiu sau la cererea organului de cercetare penală, prin ordonanță care trebuie să cuprindă, în afara mențiunilor prevăzute la art. 286 alin. (2):

a) indicarea activităților pe care investigatorul sub acoperire este autorizat să le desfășoare;

b) perioada pentru care s-a autorizat măsura;

c) identitatea atribuită investigatorului sub acoperire.

(3) În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografiile sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art.150 cod procedură penală, participarea autorizată la anumite activități în condițiile art. 138 alin. (11) se poate dispune de către procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, pe o perioadă de maximum 60 de zile, dacă:

a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, infracțiuni privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare, al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism sau asimilate acestora, de finanțare a terorismului, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, unei infracțiuni care se săvârșește prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică, șantaj, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție, al infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție și al infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sau în cazul altor infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani sau mai mare ori dacă există o suspiciune rezonabilă că o persoană este implicată în activități infracționale care au legătură, potrivit art. 43, cu infracțiunile enumerate mai sus;

b) măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;

c) probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

(3) Activitățile autorizate pot fi desfășurate de un organ de cercetare penală, de un investigator cu identitate reală, de un investigator sub acoperire sau de un colaborator.

(4) Desfășurarea activităților autorizate de către persoana prevăzută la alin. (2) lit. c) nu constituie contravenție sau infracțiune.

(5) Punerea în executare a acestor măsuri se consemnează într-un proces-verbal care conține: datele la care măsura a început și s-a încheiat, date cu privire la persoanele care au

desfășurat activitățile autorizate, descrierea dispozitivelor tehnice utilizate în cazul în care s-a autorizat de către judecătorul de drepturi și libertăți, folosirea mijloacelor tehnice de supraveghere, identitatea persoanelor cu privire la care a fost pusă în aplicare măsura.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat că Decizia 64/2023 a ICCJ a fost publicată ulterior emiterii rechizitoriului nr. 137/P/2019, fapt care ar putea atrage inaplicabilitatea acestei decizii.

De asemenea, în rechizitoriu nu se menționează ca probă folosită împotriva inculpatei Jivan Luminița vreo înregistrare efectuată de martorul denunțator Torma Constantin Adrian, fiind doar indicate discuțiile purtate de acesta cu denunțatorul și de denunțator cu inculpatul Armașu sau cu martora Florea.

Pornind de la această afirmație, în analiza acestui motiv de anulare a probei, tribunalul constată că, la filele 68-94, 98-99 vol. I dosar UP se află redarea integrală a convorbirilor audio video în mediu ambiant, în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP și 18/UP din 23.01.2020, emise de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul ICCJ, între martorul denunțator Torma Constantin Adrian și Armașu Valentin, și între martorul denunțator Torma Constantin Adrian și inculpata Jivan Luminița și ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Timișoara, între martorul denunțator Torma Constantin Adrian și martora Florea Daniela.

Prin urmare, mandatul nu conține nicio prevedere legată de autorizarea a martorului denunțator în vederea înregistrării audio video a acestor persoane.

Prin ordonanța din data de 21.01.2020 (fila 65-67, vol. I dosar UP), procurorul de caz autorizează folosirea în cauză, în calitate de martor denunțator, a numitului Torma Adrian Constantin, pe o durată de 60 zile în perioada 22.01.2020 – 21.03.2020, să participe la următoarele activități: să culegă date și informații, să poarte discuții și să procure înscrisuri care să aibă ca scop probarea activității infracționale sesizate, precum și a persoanelor implicate; să participe la discuții privind modalitățile frauduloase utilizate pentru denaturarea procedurilor de achiziție publică în vederea favorizării societății comerciale controlate de către omul de afaceri menționat, remiterea de sume de ban, servicii sau alte valori, motivul și contextul remiterii sumelor, serviciilor sau altor valori cu numiții Jivan luminița, Armașu Paul Valentin, precum și cu alte persoane care sprijină activitatea infracțională a acestora, ori care sunt beneficiarii finali ai foloaselor obținute din activitatea infracțională, cunoscând aceste împrejurări; să primească aceste sume de bani, valori date de către persoanele între care s-a stabilit înțelegerea infracțională în mod direct sau prin persoane interpușe pentru a fi remise mai departe reprezentanților locali/județeni ai formațiunii politice la care se face referire în denunț.

Prin urmare, nici această ordonanță nu conține o prevedere legată de autorizare a martorului denunțator în vederea înregistrării audio video a făptuitorilor.

Analizând aspectele legale ce derivă din textele de lege incidente, tribunalul reamintește că judecătorul este figura cheie a tehnicii de investigație reglementată de art. 139, 140 Cod penal, fiind responsabil atât de autorizarea cât și de prelungirea măsurii. Alegerea legiuitorului se înscrie în tendința de a rezerva judecătorului puterea de a recurge la constrângere și la luarea de măsuri care pot aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale.

Este de necontestat faptul că supravegherea tehnică reprezintă a ingerință a autorităților în viața intimă și privată a individului, iar dispozițiile naționale trebuie să fie de natură a oferi suficiente garanții pentru protejarea persoanei împotriva unei intruziuni arbitrare.

De aceea a fost introdusă instituția judecătorului de drepturi și libertăți, necesitatea rezidând și din faptul că în cursul urmăririi penale organul de urmărire penală poate propune a fi luate o serie de măsuri ce vizează drepturile și libertățile fundamentale ale omului or acestea, așa cum a statuat în mod constant jurisprudența CEDO, nu pot fi dispuse decât de un magistrat independent, singurul în măsură să aprecieze dacă aceste restrângeri ale libertății individuale sunt necesare.

Principiul legalității administrării probelor este cea regulă potrivit căreia în procesul penal trebuie administrate probele obținute, cu respectarea dispozițiilor legale, prin mijloacele de probă prevăzute de lege.

Principiul loialității administrării probelor este regula potrivit căreia este interzisă utilizarea oricărei strategii sau manopere ce are ca scop administrarea, cu rea-credință, a unui mijloc de probă sau care are ca efect provocarea comiterii unei infracțiuni în vederea obținerii unui mijloc de probă, dacă prin aceste mijloace se aduce atingere demnității persoanei, drepturilor acesteia la un proces echitabil sau la viața privată ori secretului profesional; astfel, sunt protejate implicit și alte drepturi fundamentale ale omului, cum ar fi: dreptul la respectarea demnității umane (art. 3 CEDO), dreptul la un proces echitabil (art. 6 CEDO) ori dreptul la viața privată (art. 8 CEDO).

Decizia 64/2023 a Înaltei Curți de casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, stabilește că investigatorul sub acoperire sau colaboratorul poate purta dispozitive de înregistrare, aspect care reiese fără echivoc din dispozițiile art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, însă doar în condițiile în care judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că se respectă o proporționalitate între gravitatea ilicitului penal suspectat și ingerința puternică în viața privată (investigatorul ori colaboratorul, participând la ancheta penală ca interlocutori ai persoanei vizate de aceasta au, ab initio, posibilități sporite de a determina, de a surprinde, de a ocaziona, de a culege date și informații, chiar fără a depăși limitele unei anchete pasive, prin comparație cu un obiect sau o altă persoană care poartă tehnică de supraveghere fără cunoștința sa).

Prin urmare, scopul urmărit de legiuitor, acela de a acorda o protecție efectivă și adecvată vieții private a persoanei suspectate de comiterea unei infracțiuni, în situația efectuării de înregistrări video sau audio de către un investigator sau colaborator, nu poate fi atins în măsura în care judecătorul de drepturi și libertăți, la momentul emiterii mandatului de supraveghere tehnică, în condițiile art. 139 din Codul de procedură penală, nu a cunoscut folosirea investigatorului sub acoperire ori a colaboratorului și, în consecință, nu a avut posibilitatea de a analiza legalitatea și oportunitatea efectuării de fotografii, înregistrări video sau audio de către acesta.

Limitările aduse drepturilor fundamentale ale persoanelor trebuie să se supună testului necesității, proporționalității și subsidiarității, motiv pentru care orice restrângere trebuie să aibă loc în condiții stricte și, în speță, autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți.

Folosirea unor astfel de metode speciale de supraveghere sau cercetare implică un nivel ridicat de ingerință în viața privată a unei persoane, aspect care face necesară trimiterea la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale cu privire la importanța controlului exercitat de un magistrat independent (judecătorul) în cauzele în care se impun astfel de măsuri.

În consecință, caracterul special al procedurii ce nu permite derogări, argumentele ce țin de rolul conferit judecătorului de drepturi și libertăți în arhitectura procesului penal în contextul separării funcțiilor judiciare, aspectele reliefate de jurisprudența anterior menționată cu privire la standardul constituțional și convențional de protecție a libertăților individuale impun concluzia că, în cazurile în care procurorul recurge la procedura prevăzută de art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, este obligat să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți chiar și în cazul existenței unui mandat de supraveghere emis anterior, exigență legală care, sub niciun temei, nu poate fi eludată.

Tribunalul reamintește că sesizarea instanței supreme privind dezlegarea unei chestiuni de drept constituie un mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare, complementar și distinct de instituția recursului în interesul legii.

Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, definește în art. 69 interpretarea legală.

După forța obligatorie a interpretării, aceasta poate fi cu forță obligatorie sau fără forță obligatorie.

Interpretarea obligatorie apare în cazul interpretării oficiale, dar și în cazul deciziilor Curții Constituționale ori în cazul deciziilor date în unificarea practicii judiciare de către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau al deciziilor date în soluționarea recursului în interesul legii. „Funcția de decizie încredințată instanțelor servește tocmai înlăturării îndoielilor ce ar putea rămâne în ceea ce privește interpretarea normelor, ținându-se de evoluția practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie concordant cu substanța infracțiunii și rezonabil de previzibil”

Prin urmare, cele statuate de ICCJ în cuprinsul deciziei respective în cazul în care procurorul recurge la procedura prevăzută de art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală este obligatorie sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți chiar și în cazul existenței unui mandat de supraveghere emis anterior, se interpretează, fără echivoc, în sensul că orice încălcare a acestei proceduri atrage nulitatea absolută a mijloacelor de probă.

Existența unui mandat anterior de supraveghere tehnică emis în temeiul art. 139 din Codul de procedură penală nu poate suplini lipsa autorizării judecătorului de drepturi și libertăți în situația în care această supraveghere este ulterior realizată prin intermediul unui martor denunțator.

Nu se poate extinde autorizarea inițială, respectiv mandatul de supraveghere tehnică dat de judecător în anumite condiții, clar stabilite, doar pentru că activitatea ulterioară a martorului denunțator are același conținut, respectiv înregistrare audio video, similar cu activitățile anterior încuviințate.

De asemenea, autorizarea martorului denunțator, prin ordonanța procurorului, nu poate fi echivalată cu încuviințarea dată de judecătorul de drepturi și libertăți, competențele fiind clar delimitate de lege.

Ordonanța de autorizare nu poate substitui mandatul de supraveghere emis de judecătorul de drepturi și libertăți și nu poate extinde activitățile pentru care martorul a fost autorizat.

În același timp, nu se poate susține că o astfel de încălcare a normelor de competență poate atrage nulitatea relativă a procedurii probator, punând în sarcina inculpatului dovedirea vătămării provocate.

Tribunalul reamintește că nulitatea a fost considerată „cea mai clară, antică și realistă dintre sancțiunile procesuale penale”

Nulitatea se întrebuițează în două sensuri „și pentru a indica motivul care face actul imperfect și pentru a exprima consecința care derivă din imperfecțiunea actului.”

Nulitatea intervine ori de câte ori o activitate procesuală s-a realizat cu neîndeplinirea condițiilor impuse de lege.

În speța dedusă judecării, o procedură care impune autorizarea judecătorului de drepturi și libertăți a fost realizată în lipsa acesteia, fapt care nu poate atrage decât nulitatea absolută.

Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 55 din 4 februarie 2020 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 517 din 17 iunie 2020), a stabilit că „În ceea ce privește înregistrările ce rezultă din aplicarea sistemului reglementat de Codul de procedură penală, procedura de contestare a legalității acestor mijloace de probă, precum și criteriile ce trebuie avute în vedere de judecătorul de cameră preliminară în cadrul acestui demers judiciar, se desprind din dispozițiile procesuale penale.(..)”

Așa fiind, atunci când analizează legalitatea mijlocului de probă și a procedurii probatorii prin care au fost obținute înregistrările, în cazul sistemului reglementat de Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară are în vedere, pe de-o parte, condițiile impuse de dispozițiile legale pentru autorizarea unor asemenea măsuri, iar, pe de altă parte, organul competent să emită această autorizare.

Deși, s-a trecut de faza de cameră preliminară, dosarul fiind în prezent în faza de judecată, în speța fiind vorba despre o nulitate absolută, aceasta poate fi invocată oricând până la finalizarea dosarului, putând fi luată în discuție chiar și din oficiu de către instanță.

Conform art. 148 alin. (3) din C.proc.pen., „În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire (în speța noastră martorul denunțator) să poată folosi

dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.”

Or, se poate lesne observa că această dispoziție legală este cât se poate de clară sub aspectul procedurii pe care procurorul trebuie să o urmeze într-o asemenea situație.

Astfel, după autorizarea folosirii unui investigator (martor denunțator), procurorul, dacă apreciază că este necesar ca acesta să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică.

Această ordine rezultă explicit din textul legal, atât timp cât legiuitorul a prevăzut că „În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video (...)” ceea ce presupune ca procurorul, într-o primă etapă, să autorizeze folosirea unui colaborator și apoi, într-o a doua etapă (condiționată de necesitatea folosirii de către colaborator a unor dispozitive tehnice pentru obținerea de fotografii sau înregistrări audio și video), să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică.”

În consecință, tribunalul va reține că înregistrările ambientale efectuate de către martorul denunțator Torma Constantin Adrian, cu eludarea examenului de proporționalitate și de subsidiaritate efectuat de judecătorul de drepturi și libertăți, și în lipsa autorizării acestuia, sunt nule absolut, autorizarea fiind dată de către procuror care nu avea această competență legală, deci de către un organ necompetent.

Or, potrivit art.281 alin.1 lit. b ind.1 Cod procedură penală „determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: (b ind 1) competența materială și competența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală;

Tribunalul reține că potrivit art. 148 alin 5 rap. la art. 10 cod procedură penală ”Colaboratorul culege date și informații în baza ordonanței emise potrivit alin. (1) - (3), pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, întocmind un proces-verbal.

Conform art. 150 alin. 5 cod procedură penală „Punerea în executare a acestor măsuri se consemnează într-un proces-verbal care conține: datele la care măsura a început și s-a încheiat, date cu privire la persoanele care au desfășurat activitățile autorizate, descrierea dispozitivelor tehnice utilizate în cazul în care s-a autorizat de către judecătorul de drepturi și libertăți, folosirea mijloacelor tehnice de supraveghere, identitatea persoanelor cu privire la care a fost pusă în aplicare măsura.

Tribunalul constată că activitățile detaliate în cuprinsul procesului verbal încheiat potrivit art. 148 alin 5 cod procedură penală și art. 150 alin 5 cod procedură penală au fost înregistrate în mod nelegal, înregistrările fiind lovite de nulitate absolută.

Potrivit art. 102 cod procedură penală ”(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal. (3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei, precum și înlăturarea din dosarul cauzei a mijlocului de probă corespunzător probei excluse.”(4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.”

Or, instanța de judecată se află în imposibilitate de a stabili dacă descrierea activităților desfășurate de martorul denunțator s-a realizat sau nu pe baza înregistrărilor audio-video ambientale (atât a procedurilor probatorii, cât și a mijloacelor de probă), probe constatate ca fiind nule absolut.

Valorificarea înregistrărilor audio-video, nule absolut, atrage nulitate absolută a acestor procese verbale, întrucât reprezintă tot o redare, mai succintă, a conținutului convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor înregistrate, care privesc faptele ce formează obiectul cercetării, conținut redat în procesele verbale întocmite conform dispozițiilor art. 143 alin 4 cod procedură penală, și care au fost la rândul loc constatate ca fiind nule absolut.

Drept consecință, instanța va admite cererea formulată de inculpata Jivan Luminița Maria, referitoare la constatarea nelegalității probelor obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP/23.01.2020, nr. 18/UP/23.01.2020, nr. 19/UP/23.01.2020 și nr. 20/UP/23.01.2020, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a punerii în executare a încheierii penale nr. 4 din 23.01.2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 233/1/2020, și cele obținute ca urmare a punerii în executare a ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

În baza art. 102 alin. 3 Cod procedură penală, raportat la art. 148 alin. 3, 10 Cod procedură penală și H.P. 64/2023 a I.C.C.J.- Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, va admite excepția nulității mijloacelor de probă, constând în înregistrările efectuate prin folosirea de dispozitive tehnice de către martorul denunțator Torma Adrian Constantin, autorizat în baza ordonanței procurorului nr. 137/P/20219 din 21.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

**ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea formulată de inculpata Jivan Luminița Maria, referitoare la constatarea nelegalității probelor obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 17/UP/23.01.2020, nr. 18/UP/23.01.2020, nr. 19/UP/23.01.2020 și nr. 20/UP/23.01.2020, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a punerii în executare a încheierii penale nr. 4 din 23.01.2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 233/1/2020, și cele obținute ca urmare a punerii în executare a ordonanței provizorii nr. 137/P/2019 din 22.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

În baza art. 102 alin. 3 Cod procedură penală, raportat la art. 148 alin. 3, 10 Cod procedură penală și H.P. 64/2023 a I.C.C.J.- Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, admite excepția nulității mijloacelor de probă, constând în înregistrările efectuate prin folosirea de dispozitive tehnice de către martorul denunțator Torma Adrian Constantin, autorizat în baza ordonanței procurorului nr. 137/P/20219 din 21.01.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

Pronunțată în ședință publică azi, 11 iulie 2024.

**PREȘEDINTE,
POPESCU IOAN**

**GREFIER,
BÂTEA LILIANA**